אתנן ומחיר יולת דופן וכלאים בולדות קדשים • אתנן ומחיר לא מיתוקם בקדשים קליים אפילו לרבי יוסי הגלילי דאף על גב דממונו הוי אינו חל עליו כדדרשינן פ' כל האשורין (תמורה נ:) לכל נדר פרט לנדור: **וקסבר** ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים • ואי"ת למה לי קרא למעוטי הלא מולין גמורים מינהו ודינם כשאר מולין ליפקע בחוץ דאפילו פדיון לא בעו דאין קדושה חלה עליהן כלל כדמוכח בתמורה בפרק מילד מעריסין (דף "נקריב קרבן לה' לפני משכן ה'" [פסחים 5. כ"ק יב: ש. נחשת סנהדרין קיב:]

כשלמא רובע ונרבע משכחת לה • דאילטריך למעוטינהו מלהקריב "לתקדשינהו והדר נרבעו וכיון דחזי כבר ואידחו דאיסור קריבה בהו שנרבעו כבר ולא מימעטי "מלא פתח" דאילטריך למעוטי "ולא פתח אהל מועד לא הביאו" כשנרבעה לבא ואתר כך שחטו בחוץ" חייב, אבל שעיר המשתלח לאחר וידוי תורה אור מימעטי "מלא פתח" שהרי זה הביאו כשנרבעה לבא ומשילא לאחר וידוי לא נרבעה לבא: **אלא מוקצה ונעבד** • על כרחך מקמי דתקדשינהו הוו להו מוקצה ונעבד, דאי לבתר דתקדשינהו הו לא מיתסרי בהקלה ונעבדה דאין אדם אוסר דבר שאינו שלו: בפ' • וכתב בעמיתו דברים שיש בהם לפס ולעמיתו: **גרבות קדשים קלי** • (שהכופר) בהן ונשבע והודה חייב עליהם אפס גזילות שהן ממון בעלים דקרינא ביה "וכתם בעמיתו": **דבר ערוה** • ומייל לף על המוקדשים כבר הלכך ממעטי בתוך "מלהקריב קרבן" דלאו בני הקרבה הינהו דכתיב (ויקרא כב) "כי מבתתם בהם" וכל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים: **גרמה לי דס"ג אתנן ומחיר וכלאים ויולת דופן בולדות קדשים** • כלומר הכי דאלרכנו למעוטינהו מלהקריב קרבן ולא נפקי מלא פתח על כרחך בשנרבעו כבר מיירי לא משכחת ז) אלא בולדות קדשים ואיכא להו פסול במעי אמן דגרמו לבא אל פתח אהל מועד קודם שנעשו אתנן ומחיר אם בא להקריב את אמן היו הן בחין אל פתח, דאי בדאתקדשינהו לא משכחת לה, דאין אתנן ומחיר חל על המוקדשין לפי שאינן שלו ומקרא נפקא לן בתמורה (דף ב:) ואי בדהוו אתנן והדר אתקדשינהו "מלא פתח" נפקי וכן כלאים ויולת דופן, דאי אתקדשינהו משעולדו מלא פתח נפקי, אלא בולדות קדשים דמעיקרא עם אמן גרמו לבא: **וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין** • בולדתן מתקדשות הלכך אל אתנן ומחיר עליהן אם נתן לה עובר של מוקדשין בתוך אלא קדיש עד שיולד: **בהוייתן** ב) (**הן**) לשון הוייה נקט בהו משום דמשכח יהיה לך נפקי לן ולדות קדשים ליקרב ז) רק קדשיך אלו התמורות אשר יהיו לך אלו הולדות במסכת תמורה (דף יז:): **ולריבי** • הכי אלא שמעון ורבנן במתני': **משום דמאיסי** • בעודן במומן פטרי רבנן בתוך אלא מתקבלין "בפנים מודו ליה • יא) דהואיל וחזו לאחר זמן קאי בלא תעשה: ובני יונה לא גרסינן: **דאיתו ואידחו** • אימא אע"ג דכי עבר מומן ילו, השתא מיהא דהויין הינהו ונפטר בתוך: **לא תעשון כן** • בספרי דרים ליה בתחילת ביאת הארץ היום אנו מטלטלין את המשכן ואנו אכורין בבמה ואין אנו מקריבין אלא במשכן לפיכך כל הקרבנות כשרים להקריב, משנכנסו לארץ י"ד שנים של כיבוש וחילוק אנו מותרין בבמה ושם לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה. אבל] להקריב חובות ומה אנו מותרין בה אלים כל הישר בעיניו מדרים ונדבות שאינן חובה עליו אלא שיעבר בעיניו להתנדב כי לא בחתם עד עתה וגו' עד שתבאו אל המנוחה לשילה שאע"פ שנכנסתם לארץ בעבורכם את הירדן עדיין לא בחתם אל המנוחה: **כי עייליתו לארץ** • י"ד שנים שתכבשו ותחלקו: **שרות תקריבו** • נדרים ונדבות יג) (הקרב) בבמת ליבור: **חובות לא תקריבו** • אים אים שבכם לא יקריב שום חובה **ואפילו בבמת ליבור** עד שתבאו אל המנוחה ותקריבום אלמא "חובות דגלגל" מתוסרי זמן הם עד כי יבא שילה ויקריבום שם ולקמן דמסמע "לא תעשון" אותם בגלגל ומשמע בין בבמת ליבור בין בבמת יחיד אלמא מתוסר זמן בבמה בלא תעשה: **אי סבי** • דהכי דגלגל מתוסרי זמן קרית להו: מילקי

יוצא אם קלוט לר' שמעון דכיון דלא מיסתברי בתחילה לא מיסתבר דתפסינהו קדושת אמן אף על גב דבמעי אמן הן קדושין: **משום** דפסולא דגופייהו • בכל דוכתי משמע דפסול הגוף חמיר מפסולא דאתי מעלמא דתמרינן בפרק קמא (לעיל דף ד:) מה לשיטי קודם שכן פסולו בגופו ובפסחים בסוף אלו דברים (דף עב:) נמי אמרינן כל שפסולו בגופו שרף מיד* דהא דמשמע הכא ליפסלא לאו משום דפסול הגוף קיל אלא הכי קאמר דמוס עובר והוריו שלא הגיע זמנן הפסול אלו בגופו ואם היה מוס עובר מיד והתוריס גדילין לאלתר היו לחויין לבל לאוהו ואת בו אין הפסול אלו בגופו שיועיל לו שום תיקון לגלוי יומא לא חזי: אלמה

[פי' תוספות מולין מא. ד"ה כיון]
קדושין נב: כ"ק יב: כ"ב קכב: בכורות נג: תמורה ח.
נ"ל שאם כפר בנפש
[תמורה יח: כב. מנחות פב. לעיל נח. חולין ל. כריתות כב: נדה מא.]
ניפא נמ"ג
[לפי שיטתם מ"ש מ"ש שגורסים בפנים אימא מודה ליה ר"ש לרבנן וכ"ה ג"י ר"ש נרבעה]
והא כנ"ל נ"ק

[פי' תוס' כ"ק מז. ד"ה מ"ע ותוס' סנהדרין ב: ד"ה עובר]

גליון הש"ס
תוס' ד"ה וקסבר וכו' וי"ל דנקט רובא • עיין לעיל דף סד ע"ב תוס' ד"ה ומאיס:

יון א מיי' פ"ד מסלכות איסורי מזבח הל' ה:
* יא) גר' אתה אמרת מאיסור חלב ניקא דבריה מאיסור לא היו כאוין ב) "נקריב קרבן לה' לפני משכן ה'" דא אמרת מאיסור חלב נבריה מלין ראויים לבא אצל גבוהי
נוסח
הסבר לבן שאוקלבן ונעבד נאמרו באמנה (מאיסור חולין) אל יבי הקטן "נקריב קרבן לה' לפני משכן ה'" [פסחים 5. כ"ק יב: ש. נחשת סנהדרין קיב:]
[נ"ק ראוים נאסרו, ודא אין אדם אוסר דבר שאינו שלו ואם היו מוקדשים ראוים לקרב אי אבר טיאסרו אחר באוקלבן אי נעבד]
נוסח
בכיבוא ב' מחלוקות חב' ויש באמנה בדבון טחלת חולי דאחוסר מין
• בבדל אות עובר
• תוכין (ולא בגיבו אמנן)
• אותו ואת בנו
חב' בוגרים
ולא • עובר בלא תעשה
ג"ל בקדשי ג"ק
[פי' בתוספות דתמורה כד: ד"ה קסבר דמתרצ בפ"ל מ"ש]
נוסח אחרון
◇ מקורות לטיאת כ"ה דבאותו אחוסר מין בחולי עובר בלא תעשה

שיטה מקובצת

א) והדר רבנן אלא: ב) בעלים הן דתניא: ג) תיבות מוקצה ונעבד עבודת כוכבים נמחק ותיבות בקדשים קלים ל"ש: ד) תיבת לא נמחק: ה) תיבת לא נמחק: ו) קאתי לתו: ז) משכחת לה אלא: ח) מוקדשים באתנגה דלא: ט) תיבת הן נמחק: י) ליקרב דכתיב רק: יא) ליה לר"ש דתניאל: יב) פה היום יג) ונדבות הקריבו בבמת צבור:

[פי' תוס' כ"ק מז. ד"ה מ"ע ותוס' סנהדרין ב: ד"ה עובר]